

ת"פ 42199/12/14 - מדינת ישראל נגד עובידה עמירה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42199-12-14 מדינת ישראל נ' עמירה(עציר) 30 יוני 2015

בפני
בעניין: כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עובידה עמירה (עציר)

הנאשם

גזר-דין

רקע

1. הנאשם הורשע על-יסוד הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב-אישום מתוקן כדלקמן: עבירה אחת של חברות בארגון טרוריסטי לפי סעיף 3 לפקודת מניעת טרור (להלן גם: הפקודה); עבירה אחת של תמיכה בארגון טרוריסטי לפי סעיף 4(ג)+(ז) לפקודה; שתי עבירות של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); וכן שתי עבירות של ניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1)+(2)+(3) בצירוף סעיף 25 לחוק.

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, ארגון החמאס (להלן: חמאס) הוכרז ביום 1.1.1988 כארגון טרור על-ידי ממשלת ישראל. הנאשם תומך בארגון החמאס וחבר בו החל משנת 2004 (בהקשר זה יוער כי כחלק מהסדר-הטיעון, הוסכם כי בשנת 2004 היה הנאשם קטין וכי אין בנמצא אישור יועץ משפטי לממשלה להעמדתו לדין בגין אותה תקופה. לפיכך, העבירות בגין הורשע הנאשם, הן מראשית שנת 2013 ואילך).

כחלק מחברותו בחמאס ותמיכתו בו, הנאשם נטל חלק במועדים שונים בפעילויות דתיות, מנהלתיות וחינוכיות שונות שכללו בין היתר חלוקת כרוזים, וכן נקט בפעולות הזדהות עם אסירים שובתי רעב ומשוחררי 'עסקת שלט', כפי שיפורט להלן:

בראשית שנת 2013, באחד מימי שישי שמועדו המדויק אינו ידוע למאשימה, עם צאתו מתפילת יום השישי במסגד אלעומרי בצור-באחר, השתתף הנאשם בצעדת הזדהות שקטה עם אסירים שובתי רעב.

במהלך שנת 2013, במועד שאינו ידוע למאשימה, הנאשם ואחר בשם חמאדה, רקחו יחד תכנית להדפסת כרוזים מטעם חמאס להגברת המודעות הדתית בקרב צעירי צור-באחר והפצתם במסגדים בצור-באחר. בהמשך, במהלך שנת 2014, לאחר חטיפתו של הנער מוחמד אבו-חדר ורציחתו ביום 2.7.2014, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, תוכניתם של הנאשם וחמאדה להפצת הכרוזים החלה לרקום עור וגידים. טרם הוצאתה של התכנית מן הכוח אל הפועל, נפגשו הנאשם וחמאדה עם נציגי תנועת פת"ח כדי לקבל את הסכמתם לכך שהכרוזים יופצו הן בשם תנועת חמאס והן בשם תנועת פת"ח. בפגישה זו השתתפו הנאשם וחמאדה כנציגי חמאס, ובסופה קיבלו את הסכמתם של נציגי פת"ח להפצת הכרוזים בשמן של שתי התנועות. לאחר קבלת ההסכמה האמורה, הנאשם כתב את הכרוז, חתם אותו בשמן של תנועות פת"ח וחמאס, הדפיס 150 עותקים ממנו במדפסת שהייתה בביתו ולאחר מכן הניח את הכרוזים במסגד אלעומרי בצור-באחר.

בנוסף, לאחר רצח הנער אבו-חדר ובמהלך חודש הרמדאן ומבצע "צוק איתן" בחודשים יולי-אוגוסט 2014, השתתף הנאשם בהפרת סדר שהתרחשה בצור-באחר, במהלכה יידה אבנים לעבר כוחות הביטחון והמשטרה.

כמו-כן, לאחר מותו של המחבל איברהים עקארי שביצע ביום 5.11.2014 את פיגוע הדריסה ליד תחנת הרכבת הקלה ברחוב שמעון הצדיק בירושלים, ובשל כניסת כוחות הביטחון למסגד אל-אקצה אותה עת, השתתף הנאשם בהפרת סדר שהתרחשה בצור-באחר, במהלכה יידה אבנים לעבר כוחות הביטחון והמשטרה.

2. הנאשם הודה בעובדות כתב-האישום המתוקן, ובגין כך הורשע בעבירות שיוחסו לו. הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש, וכל צד נותר חופשי בטיעונו. בהתאם להסכמת הצדדים, הופנה הנאשם תחילה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו.

תסקיר שירות המבחן

3. מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 27, נשוי, אב לשני ילדים בגילאים 2 ו-4, מתגורר בצור באחר. אחותו הקטנה של הנאשם בת ה-14 נמצאת באחריותו, עקב פטירת אמו של הנאשם ממחלה קשה לפני כשנה. טרם מעצרו, עבד הנאשם בעבודות מזדמנות.

לגבי יחסו של הנאשם לעבירות נשוא התיק הנוכחי - הנאשם טען לפני שירות המבחן כי אינו תומך בארגון החמאס (בדיון לפני הובהר כי הנאשם הובן לא נכון, כי הוא אינו חוזר בו מהודאתו וכי כוונתו הייתה לומר כי לא רצה לפגוע באיש). הנאשם אישר לפני שירות המבחן כי השתתף בצעדת הזדהות עם אסירים שובתי רעב ולא אחת יידה אבנים, אך טען כי הדבר נעשה לא במטרה לפגוע באופן ישיר בשוטרים או בחיילים, אלא כאות מחאה והזדהות. הנאשם אף טען לפני שירות המבחן כי הוא מאמין בחיי שלום בין כל בני הדתות, וכי מרבית חבריו הטובים הם יהודים.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם נטייה להציג את מעשיו כבעלי ערך מוסרי, תוך התעלמות מחומרת המעשים ותוך קושי בלקיחת אחריות ובעריכת התבוננות פנימית. בהתחשב בכך, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית.

טיעוני הצדדים לעונש

4. באת-כוח המאשימה, עו"ד לילך אברוך, טענה כי מתחם הענישה ההולמת בגין העבירות של חברות ותמיכה בארגון טרור, נע מ- 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. עוד נטען כי בנוגע לכל אירוע של התפרעות וניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, מתחם הענישה ההולמת נע מ- 5 עד 15 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש מעל לרף התחתון של המתחמים הנטענים כדלקמן: 12 חודשי מאסר בפועל בגין העבירות של חברות ותמיכה בארגון טרור, וכן 14 חודשי מאסר בפועל בגין שתי עבירות ההתפרעות ושתי העבירות של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, ובסך הכל - 26 חודשי מאסר בפועל.

5. מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד נאיל זחאלקה, טען כי מתחם הענישה ההולמת בגין העבירות של חברות ותמיכה בארגון טרור מתחיל מ- 4 חודשי מאסר בפועל. לפי הנטען, מתחם הענישה ההולמת בגין העבירות של התפרעות וניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, מתחיל מחודשיים מאסר בפועל. לטענת הסנגור, ראוי לחפוף בין העונשים בגין כל אירוע, ולהשית לכל היותר 8 חודשי מאסר בפועל על מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם.

הנאשם בדבריו לפני טען כי טעה במעשיו, וכן שיתף בקושי שהוא חווה עקב פטירת אימו ועקב היותו במעצר, רחוק ממשפחתו.

ריבוי עבירות

6. כאמור, הנאשם הורשע בביצוע עבירות של חברות ותמיכה בארגון טרוריסטי לפי פקודת מניעת טרור, וכן בביצוע שתי עבירות של התפרעות ושתי עבירות של ניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות לפי חוק העונשין. בהתחשב בכך, מתעוררת השאלה האם כל אחת מן העבירות מהווה אירוע נפרד לצורך קביעתם של מתחמי ענישה הולמת, או שמא יש להשקיף על כלל העבירות כאירוע אחד כולל לצורך קביעתו של מתחם עונש הולם.

7. ניתן למצוא פנים לכאן ולכאן בשאלה האמורה: מחד גיסא, כלל העבירות בגין הורשע הנאשם קשורות בזיקה מהותית זו לזו, שכן הן בוצעו כולן בצור-באחר ממניע אידיאולוגי זהה, תוך כדי חברותו של הנאשם בחמאס ותמיכתו בו. לפיכך, ניתן לטעון כי כל העבירות בגין הורשע הנאשם משתייכות לאותה תוכנית עבריינית, והן מהוות אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם אחד כולל של ענישה הולמת. ודוק, במסגרת קביעתו של המתחם הכולל הנ"ל, מן הראוי ליתן משקל לכך שהנאשם ביצע מספר "מעשים" כמובנו של מונח זה בסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. הדבר ישווה מידה של חומרה שתשפיע על קביעתו של מתחם העונש ההולם הכולל בגין אותן העבירות (ראו והשוו: "מבחן הקשר ההדוק" בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) - גישתם של כב' השופטת ברק-ארז בפיסקה 5 ואילך לפסק-דינה, וכב' השופט פוגלמן בפיסקה 2 לפסק-דינו; עוד ראו לאחרונה: ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.2015) - דברי כב' השופט זילברטל בפיסקה 11 לפסק-דינו).

מאידך גיסא, ניתן להפריד בין העבירות הן מבחינה כרונולוגית והן מבחינה מהותית, באופן שאינו מלאכותי. זאת ועוד; אין מדובר בעבירות זהות במהותן. כך למשל, העבירות לפי פקודת מניעת טרור לא כללו רכיב של שימוש ישיר

באלימות פיזית, בשונה מעבירות ההתפרעות ובעיקר מעבירות הניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות. לפי גישה זו, יש לקבוע מתחמים נפרדים לעבירות השונות בגין הורשע הנאשם, ולכך אמנם טענו באי-כוח הצדדים בטיעוניהם (ראו והשוו: "המבחן הצורני-עובדתי" לפי גישת כב' השופט דנציגר בע"פ 4910/13 ג'אבר הנ"ל, פסקאות 24, 29 עד 31 לפסק-דינו; וכן גישתו של כב' השופט ג'ובראן בע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (27.8.2014)). בהמשך לדברים האמורים, אני רואה לציין כי אף לפי הגישה האחרונה, לא ניתן להתעלם מהזיקה הממשית בין העבירות, בשים לב למניע האידיאולוגי המשותף להן, ובהתחשב בכך שכל העבירות בוצעו בצור-באחר. לפיכך, אף לפי גישה המצדדת בקביעת מתחמים נפרדים לעבירות נשוא כתב-האישום המתוקן, אני סבורה כי יש מקום לגזירת עונש כולל בגין כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין.

8. בנסיבות העניין, לא ראיתי להכריע בין שתי הגישות הפרשניות למונח "אירוע" בסעיף 40ג לחוק העונשין, שכן אני בדעה שבמקרה דנן שתיהן עשויות להוביל לאותה תוצאה עונשית בסופה של דרך. לפיכך, אקבע מתחם נפרד לעבירות החברות והתמיכה בארגון טרור לפי פקודת מניעת טרור; וכן אקבע מתחם נפרד לכל צמד עבירות של התפרעות וניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות (כל זאת, בהתאם ל"מבחן הצורני-עובדתי"). בנוסף, אקבע מתחם ענישה הולמת כולל, המתייחס לכלל העבירות בגין הורשע הנאשם (זאת, בהתאם למבחן "הקשר ההדוק"). לאחר מכן, אגזור את העונש המתאים בגדרי המתחמים שייקבעו.

מתחמי הענישה ההולמת

9. על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

10. בכל הנוגע לעבירות של חברות ותמיכה בארגון טרוריסטי לפי פקודת מניעת טרור - הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעבירות אלה ענינים הגנה על ביטחון המדינה ושלום הציבור. בתי-המשפט עמדו לא אחת על כך שמעשים שמטרתם לאפשר את פעילות ארגוני הטרור, לרבות פעילות בעלת אופי אזרחי, מובילים לביסוס אחיזתם של ארגוני הטרור באוכלוסיה ולחיזוקם, וכן ל"קירוב לבבות" לאידיאולוגיה הרצחנית של ארגון הטרור באופן המסכן את בטחון המדינה והציבור בישראל, ולפיכך יש לראותם בחומרה (השוו: ע"פ 3827/06 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (27.3.2007)).

11. בחינת נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן מעלה כי הנאשם היה חבר בארגון החמאס במשך כעשר שנים (אף כי מוסכם שהאחריות הפלילית מיוחסת לנאשם על העבירות החל משנת 2013 ואילך). מדובר בתקופת-זמן משמעותית. יתר על כן; במסגרת חברותו בארגון החמאס, ביצע הנאשם פעילויות "אזרחיות" - במישור הדתי, המנהלתי והחינוכי - לשם תמיכה בארגון האמור (שחלק אחר שלו מקיים פעילות צבאית וטרוריסטית). כך למשל, הנאשם השתתף בצעדת הזדהות שקטה עם אסירים שובתי רעב בשכונת צור-באחר. זאת ועוד; הנאשם רקח עם אחר תוכנית להדפסת כרזים מטעם החמאס והפצתם במסגדים בצור-באחר. הנאשם היה זה שכתב את הכרז, הדפיס בביתו 150 עותקים של הכרז והניחם במסגד בצור-באחר (יוער כי אין טענה שהנאשם פנה ישירות למי מהמתפללים במסגד בדרכי שכנוע כלשהו). במעשים אלה טמונה חומרה ממשית, שכן הם נועדו לחיזוק כוחו של חמאס ולביסוס מעמדו בקרב תושביה

המוסלמים של ירושלים. לצורך כך, גילה הנאשם יוזמה ומעורבות פעילה. בין היתר, הנאשם הציג את עצמו כמי שמייצג את תנועת החמאס מול נציגיו של ארגון הפת"ח, על-מנת שהכרוז שכתב בעצמו ייצא בחתימת שני הארגונים. כל אלה מצביעים על תמיכה אקטיבית של הנאשם בחמאס במסגרת הפעילות האזרחית-דתית. יוער כי חלוקת הכרוזים נעשתה על רקע תקופה ביטחונית מתוחה במיוחד בקיץ 2014, והדבר מעצים את חומרת המעשים הנדונים התורמים לביסוס כוחו של ארגון הטרור באוכלוסיה.

12. **אשר לענישה הנוהגת** - העונש המרבי הקבוע בפקודה בגין עבירה של חברות בארגון טרוריסטי הוא 5 שנות מאסר, ובגין עבירה של תמיכה בארגון טרור - 3 שנות מאסר. בחינת הפסיקה מעלה כי על דרך הכלל, כאשר עסקינן בפעילות אזרחית (להבדיל מפעילות צבאית) במסגרת חברות בארגון טרור, נוהגים בתי-המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל. משכם של עונשי המאסר בפועל משתנה ונע מחודשים בודדים ועד מספר דו-ספרתי של חודשי מאסר בפועל; הכל- בהתאם להיקף הפעילות האזרחית וטיבה, למעמדו של הנאשם בארגון הטרור, לשאלת קיומו של עבר פלילי רלוונטי ועוד. (ראו והשוו: עפ"ג (מחוזי י-ם) 1588-07-14 ביבוח נ' מדינת ישראל (22.10.2014); עפ"ג (מחוזי י-ם) 12805-05-14 מדינת ישראל נ' רוכן (15.5.2014); ת"פ (שלום י-ם) 13601-12-13 מדינת ישראל נ' סיאג (9.7.2014). יוער כי בפרשות אלה נקבע מתחם ענישה הולמת שנע מ- 9 עד 24 חודשי מאסר בפועל בגין פעילות אזרחית באופיה במסגרת חברות בארגון טרור; עוד ראו והשוו: ת"פ (מחוזי י-ם) 11799-09-13 מדינת ישראל נ' דרבאס (4.5.2014), פסקה 14. באותה פרשה, נקבע בגין האישום הראשון מתחם ענישה הולמת שנע מ- 8 עד 20 חודשי מאסר בפועל בגין פעילות אזרחית במסגרת חברות בארגון טרור; ת"פ (מחוזי י-ם) 60494-05-12 מדינת ישראל נ' מוסטפאי (11.6.2013), פסקה 11. באותה פרשה, נקבע בגין האישום הראשון מתחם ענישה הולמת שנע מ- 10 עד 24 חודשי מאסר בפועל, בשל עבירות של חברות ושל תמיכה בארגון טרוריסטי שהתבטאו בהשתתפות פעילה במספר הפגנות ומחאות הזדהות שונות מטעם ארגון "החזית העממית" במזרח ירושלים, ביחס לנאשמים שלא עמדו בראש החוליה; בנוסף ראו והשוו: ת"פ (שלום י-ם) 3518-01-14 מדינת ישראל נ' ברכה (10.9.2014) שם נקבעו מתחמי ענישה הולמת שהרף התחתון שלהם נע בין 9-12 חודשי מאסר בפועל, והרף העליון שלהם נע בין 24-30 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירות של חברות בארגון טרוריסטי ופעילות אזרחית-חברתית במסגרת; לבסוף ראו והשוו: ת"פ (שלום י-ם) 10408-06-12 מדינת ישראל נ' עליאן (24.10.2012) וההתייחסות לאותו פסק-דין בעפ"ג (מחוזי י-ם) 8700-12-12 מדינת ישראל נ' עליאן, פסקה 5 (16.1.2013)).

ודוק, בהתייחס לטיעוני הסנגור, אומר כי לא נעלם מעיני כי בע"פ 5925/13 זאהדה נ' מדינת ישראל (23.4.2014) ראה בית-המשפט העליון בדעת-רוב להקל בעונשם של המערערים ולאפשר להם לרצות עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, לאחר שהורשעו בעבירה של חברות בארגון טרור בעקבות פעילות אזרחית באופייה במסגרת ארגון החמאס. עם זאת, ההכרעה באותה פרשה התבססה על שיקולים ספציפיים המיוחדים לאותו מקרה (לרבות הסדר טווח עונשי בין הצדדים, שהיית הנאשמים באותה פרשה במעצר בית מלא לתקופה ממושכת, וכן הפניית הנאשמים להכנת חוות-דעת אצל הממונה על עבודות שירות באופן שיצר בליבם צפייה לריצוי העונש בדרך זו). כב' השופט רובינשטיין ציין בפסק-דינו כי: "...יש לראות בכל פעילות שנועדה לחזק את מעמדו של ארגון טרור, לרבות פעילות 'אזרחית', לא כל שכן כזאת הנעשית על-ידי תושבי ישראל אשר נהנים מזכויות בה - בחומרה רבה" (שם, פסקה טו; וראו גם: דעת-המיעוט החולקת של כב' המשנה-לנשיא (כתוארה אז) נאור, שסברה כי אין מקום להפחית בעונשם של המערערים באותו תיק).

13. בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה; בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות (לרבות העובדה שהנאשם הדפיס בעצמו כרוזים והפיץ אותם, לאחר שהציג עצמו כנציג של החמאס מול נציגי ארגון הפת"ח, והוביל לחתימה משותפת של שני הארגונים על הכרוז); ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; **אני סבורה כי מתחם הענישה ההולמת לעבירות של חברות ותמיכה בארגון טרור בנסיבות המקרה דנן, נע ממספר חד-ספרתי גבוה עד 24 חודשי מאסר בפועל.**

14. בכל הנוגע לעבירות של התפרעות וניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות - הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעבירות אלה עניינם בהגנה על הסדר הציבורי ועל עקרון שלטון החוק, וכן שמירה על שלמות גופם ונפשם של העוסקים במלאכת אכיפת החוק ושמירה על תפקודם התקין.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות מעלה כי הנאשם השתתף בהפרות סדר אלימות בשתי הזדמנויות שונות. האירוע הראשון התרחש בצור-באחר בחודשים יולי-אוגוסט 2014, לאחר רצח הנער מוחמד אבו חדר ובמהלך מבצע "צוק איתן". במהלך אותו אירוע, ידה הנאשם אבנים לעבר כוחות הביטחון. באירוע נוסף, לאחר מותו של המחבל איברהים עקארי שביצע ביום 5.11.2014 את פיגוע הדריסה ליד תחנת הרכבת הקלה בירושלים, ובשל כניסת כוחות הביטחון למסגד אל-אקצה באותה עת, השתתף הנאשם בהפרת סדר אחרת שהתרחשה בצור-באחר, במהלכה ידה אבנים לעבר כוחות הביטחון.

אמת, לא נטען כי מי מאנשי כוחות הביטחון נפגע באותם אירועים. אף לא נטען כי הנאשם היה רעול-פנים. כמו כן, העבירות בוצעו בצור-באחר, ולא במקום רגיש כדוגמת הר-הבית. עם זאת, העבירות בוצעו על רקע תקופה מתוחה במיוחד במישור הביטחוני (ימי מבצע "צוק איתן" ופיגועי הדריסה הרצחניים בירושלים), והדבר מהווה נסיבה לחומרה. כמו כן, העבירות בוצעו בתקופה בה היה הנאשם חבר בארגון החמאס, באופן המוסיף חומרה למעשים.

בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מלמדת כי בתי-המשפט נוהגים להטיל במקרים דומים עונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברית, בוודאי כאשר מדובר במעשים החוזרים על עצמם כשהמניע בבסיסם הוא אידיאולוגי.

בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה; בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות; ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם בגין כל אחד משני האירועים המתוארים** (כל אירוע כולל עבירת התפרעות וכן עבירה של ניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות על-ידי ידיו-אבנים, וזאת בצור באחר במהלך תקופה רגישה ומתוחה במישור הביטחוני), **נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל** (השוו: עפ"ג (מחוזי י-ם) 48515-02-14 קאווס נ' מדינת ישראל (22.6.2014); עפ"ג (מחוזי י-ם) 41746-02-14 חאמד נ' מדינת ישראל (22.5.2014); עפ"ג (מחוזי י-ם) 45440-10-13 מדינת ישראל נ' אבו מאדי (18.11.2013)).

15. בהתאם לגישה המשקיפה על מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם כאירוע אחד - מתחם העונש ההולם נע **מ- 15 ועד 40 חודשי מאסר בפועל** (ראו והשוו: ת"פ (מחוזי י-ם) 15766-07-12 מדינת ישראל נ' מחיסן, פסקה 5

(14.7.2013). באותה פרשה, נקבע מתחם ענישה הולמת שנת מ-16 ועד 40 חודשי מאסר בפועל בגין האישום הראשון, שעניינו היה בפעילות אזרחית במסגרת ארגון "החזית הדמוקרטית" שכללה השתתפות במספר מחאות והפגנות הזדהות במזרח ירושלים, ובנוסף- זריקת אבנים לעבר כוחות הביטחון שנכחו בשכונת עיסוויה. יוער כי בית-המשפט העליון הקל בעונשו של המערער באותה פרשה, אולם זאת משיקולי אחדות בענישה ביחס למעורבים אחרים, בלא להתערב במתחם הענישה ההולמת שקבע בבית-המשפט המחוזי: ע"פ 5833/13 מחיסן נ' מדינת ישראל ((15.1.2014).

בנסיבות העניין, לא ראיתי לחרוג מן המתחמים האמורים לקולא (משיקולי שיקום), או לחומרה (משיקולי הגנה על שלום הציבור).

העונש המתאים

16. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחמים שקבעתי, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

לקולא, שקלתי את הודאת הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן ואת ייתור הצורך בניהול הוכחות עקב כך. בנוסף, ניתן משקל לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, וזהו לו מאסרו הראשון. כמו-כן, שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ובטיעוני הסנגור לפניי, לרבות היותו אב לילדים קטנים ואחראי על אחותו הצעירה עקב פטירת אמו.

לחובת הנאשם שקלתי את חומרת העבירות בהן הורשע. כמו-כן, ניתן משקל לצורך בהרתעת הנאשם, כמו גם בהרתעת הרבים, מפני ביצוע העבירות הנדונות, בשים לב לפוטנציאל הנזק והסיכון הגלומים בהן לביטחון המדינה, לשלום הציבור ולתפקודם התקין של כוחות הביטחון. החברים בארגון טרור כדוגמת חמאס, אשר נוטלים חלק פעיל בפעולות "אזרחיות" שנועדו לבסס את מעמדו של הארגון ולחזק את כוחו, ובוודאי אלה הנוטלים חלק באירועים אלימים הכוללים ידויי אבנים כנגד כוחות ביטחון ושוטרים, ראוי שידעו כי בית-המשפט לא יתייחס בסלחנות למעשים האמורים ויראה להעדיף בעניינם שיקולי הלימה והתרעה על-פני שיקולים אינדיבידואליים. אוסיף ואומר כי הנאשם הנו בן 27 ואב לילדים, כך שאין מדובר בצעיר הנמצא בראשית דרכו בחיים, אלא באדם בוגר שחזקה עליו שהבין את משמעות מעשיו.

באיזון בין מכלול השיקולים, ראיתי לגזור על הנאשם עונש המצוי בטווח הנמוך של המתחמים שנקבעו (אף כי לא בתחתיתם).

סוף דבר

17. נוכח מכלול הטעמים שפורטו לעיל, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 17 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו בתיק זה.

ב. מאסר על-תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת התפרעות, או עבירה של תקיפת שוטר מסוג עוון, או עבירה לפי פקודת מניעת טרור מסוג עוון.

ג. מאסר על-תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי פקודת מניעת טרור מסוג פשע, או עבירה של תקיפת שוטר מסוג פשע.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ה, 30 יוני 2015, במעמד הצדדים.